

Ἀδριανουπολίται, τὸν ἐνθουσιώδη ποιητὴν, παιδαγωγὸν, ρήτορα καὶ πατριώτην Χριστόφορον Σαμαρσιδὴν, τὸν ἐπὶ εἰκοσαετίαν τώρα κατεργαζόμενον διὰ τοῦ καλάμου, τοῦ λόγου καὶ τῆς διδασκαλίας τὸ φρόνημα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἐξω Ἑλλήνων. Ἐγκατέλειψε τὴν λύραν τῆς Γκιουλνάρ καὶ τοῦ Φαίδωρος, τὸν κάλαμον τῆς Ἑπταλόφου ὡς δημοσιογράφος, κ' ἐρρίφθη εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν ρητορεύων, διδάσκων, παιδαγωγῶν, κηρύττων. Ὁ Πατριάρχης τὸν κατέστησεν Ἐπόπτην τῆς παιδείας τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ διήλθε χειμῶνας καὶ χιόνια, εἰσδύων εἰς ἑλληνόφωνα βουλγαρικά χωρία, μαθὼν αὐτὴν τὴν βουλγαρικὴν αὐτοσχεδίως νὰ εἴπωμεν οὕτω καὶ κηρύττων βουλγαριστί. Ἦρχισε τὸ σταδίον του μόλις ἐκιοσαετῆς, καὶ τώρα πολλαὶ λευκαὶ τρίχες κοσμοῦσι τὸ ἱστορικὸν μῦθος τοῦ νεαροῦ ἐπαναστάτου τοῦ 1862. Εἰκοσιῶν ἔτη εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος παιδευόμενος, ταλαιπωρούμενος, μεγαλουργῶν. Αὐτὸς ὃν ἐγέννησεν ἡ μόνη ποιήτρια τῶν νεωτέρων ἑλλήνων, αὐτὸς ὁ γεννηθεὶς ποιητῆς καὶ προωρισμένος νὰ ζῆ ἐν μέσῳ ἀτρῶν καὶ νεφῶν, καὶ ὅμως ἐξ ἐνθουσιασμοῦ προσηλωθεὶς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ καθηγητοῦ. Τίς τὸν ἐνθυμεῖται ἐν Ἑλλάδι, τώρα ὅτε ἐκουράσθη πλὴν ἡ ποιητικωτάτη ψυχὴ του εἰς τοὺς στεγνοὺς τῆς παιδαγωγίας ὀρίζοντας; Διότι εἶναι ντόπιος δὲν εἶναι ξένος. Ἐπόθησε τὰς Ἀθήνας του, εἰς ἃς ἔαν ἔμενε τὸ 1862 βεβαίως δὲν θὰ ἦτο μετὰξὺ τῶν δευτερευόντων.

Ἦδύνατο νὰ δεχθῆ καὶ θέσιν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, εἰς θέσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἢ τοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα ἐργασθῆ καὶ πάλιν, αὐτὸς ὅστις θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ὁ πολυτιμώτερος σύμβουλος πάσης κυβερνήσεως διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, ὃν κατεμέτρησε σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν, περιοδεύων ὡς ἐπόπτης. Καὶ ὅμως τὴν θέσιν αὐτὴν τοῦ τὴν ἠρνήθη ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, ἐνῶ ἄλλη κυβέρνησις, ἔχουσα ἀν-

θρώπινα σπλάγγνα, πρὸ δεκαετίας, ὅτε ὁ Σαμαρσιδὴς μετὰ τοῦ Μαρούλη εἰργάζοντο ὡς ἡμίθειοι ἐν Σέρραις τῆς Μακεδονίας, τῷ ἀπένειμε τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος!

Ποίας τιμᾶς καὶ ποῖαν δόξαν καὶ ποῖαν δύναμιν θὰ εἶχεν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἂν ἐγενναῖτο Βούλγαρος!

Εἰς τὰς ὁδοὺς πωλεῖται καὶ ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὑπὸ ποῖον ὄνομα νομίζετε;

— Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Βασιλέα, πέντε λεπτά!!

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πῶς σὰς φαίνεται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῶν Παρισίων ν' ἀναγκάζῃ τοὺς διευθυντὰς θεάτρων, εἰς ἃ παρέχει ἐπιχορήγησιν, νὰ παραστ.σούν τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἐν ἑκ τῶν φαιδροτέρων μπαλέτων, τὴν Οὐρὰν τοῦ Γάτου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι οἱ Παρίσιοι εἶνε ἄθεοι, καὶ οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ Σατελὲ ν' ἀρνοῦνται, καὶ ὁ πτωχὸς διευθυντῆς τοῦ θεάτρου νὰ μὴ ζεῦσῃ τί νὰ κάμῃ;

Συγχρόνως μὲ τοὺς οἰνοπώλας τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ἀναστεινωμένοι καὶ οἱ οἰνοπῶλαι τῶν Παρισίων. Δι' ἄλλον μὲν λόγον, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς περίπου αἰτίας. Ἐσχάτως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, φιλανθρώπως φερόμενον, συνέστησε Δημοτικὸν Χημεῖον, ὅπου ἀναλύει ὅλα τὰ νόθα καὶ παραποι-

μεταξὺ ὄλων διακρινόμενου ὡς ἐκ τῶν παταγωδῶν κτύπων τοὺς ὁποίους κατέφερον.

Ὁ Ἰερώνυμος ἦτο νυμφευμένος, λαβὼν ὡς σύντροφον αὐτοῦ τὴν Λουίζαν Ζολι, ὄρφανὴν, πτωχὴν ὡς καὶ αὐτός, ἀλλὰ τὸ γλυκύ της βλέμμα, τὰ μειδιάματα καὶ αἱ θωπεῖαι ἐφαιδρυναν τὴν καρδίαν του. Ἐνα ἔτος μετὰ τὸν γάμον της ἡ Λουίζα ἔτεκε παιδίον, ὠραῖον, εὐτραφές καὶ ροδοπάρειον ἀγοράκι. Αἷμα καθαρὸν, γνήσιον αἷμα ἔρρεεν εἰς τὰς φλέβας του. Βλέπων τίς αὐτὸ κατὰ τὴν δεκαπεντάμηνον ἡλικίαν του, μὲ τὰ νευρώδη μέλη του, τὸ ἀνεπτυγμένον στῆθός του, τὰ τετράγωνα νεφρά του καὶ τὴν ἐπὶ τῶν εὐρέων ὤμων τοῦ ἀγερῶχος ὀρθομένην ἀγγελικὴν κεφαλὴν του τὸ ἐξελάμβανεν ὡς διετὲς, καὶ ἠδύνατο νὰ προεἶπῃ ὅτι μίαν τῶν ἡμερῶν θὰ ἐγίνετο μέγας καὶ ἰσχυρὸς ὡς ὁ πατὴρ του καὶ ὅτι γηράσκοντος τοῦ Ἰερώνυμου ὁ βαρὺς πέλεκυς του θὰ περιήρχετο εἰς χεῖρας, αἰτίνες δὲν θὰ τὸν ἄφιναν νὰ σκουριάσῃ.

Ὁ μικρὸς Ταβουρίνος ὠνομάσθη Ἰωάννης διὰ δύο λόγους, πρῶτον διότι ἐγεννήθη τὴν 24 ἰουνίου, μῆνην τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ δεύτερον διότι ὁ ἀνάδοχός του, ξυλοκόπος καὶ αὐτός, ὠνομάζετο Ἰωάννης. Ὁ Ἰερώνυμος Ταβουρίνος ἐλάτρευε τὴν σύζυγον καὶ τὸ τέκνον του. Δι' αὐτὴν καὶ δι' ἐκείνο εἰργάζετο μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὸν θάρος, φρονῶν ὅτι ἐπειδὴ ὤφειλε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑδαίμονίαν τῶν δύο φιλάτων του, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα

νὰ μεταβῆ τὴν κυριακὴν εἰς τὸ καπηλεῖον ἵνα παίξῃ ἢ πίνη μετὰ τῶν συντρόφων του. Ἀνεπαύετο ἀπὸ τῆς ἐπιμόχθου ἐβδομαδιαίας ἐργασίας του ἐν τῷ μέσῳ τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου του, χορεύων τὸν μικρὸν Ἰωάννην ἐπὶ τῶν γονάτων του, καθ' ὃν χρόνον ἡ Λουίζα, ὡς καλὴ νοικοκυρὰ, γινώσκουσα τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου, ἐδιώρθε τὰ ἀσπόροχα τοῦ σπιτιοῦ.

Νὰ ἔχη κἀνεὶς γυναῖκα ποῦ ἀγαπᾷ καὶ παιδί τὸ ὅποιον λατρεύει, αὐτὸ δεκαπενταπλασιάζει τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ γεμίζει τὴν καρδίαν του χαρᾶς καὶ μέθης. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ὁ Ἰερώνυμος Ταβουρίνος δὲν ἐνόησε τί θὰ πῆ κόπος παρὰ τὴν καθημερινὴν ἐπιμόχθον ἐργασίαν του.

Τὸ πρῶτὸ ἡ Λουίζα προπαρασκευάζε τὸ γεῦμα τοῦ συζύγου της, καὶ περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ἐτρέπετο τὴν πρὸς τὸ δάσος ἄγουςαν, πολλὰκις ἔχουσα νὰ δικνύσῃ μίαν λεύγαν ἀπόστασιν· ἀλλ' εἶχε καλὰς κνήμας καὶ ἐβάδιζε ταχέως.

Ὅταν ἐφθανε παρὰ τῷ ξυλοκόπῳ, ἡ σοῦπα ἦτον ἀκόμα ζεστή. Ἐκάθηντο ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῆς τελευταίας ἀποκοπίσσης δρυός, ἥτις ἐχρησίμευεν ὡς τράπεζα, καὶ ἔτραγαν καὶ οἱ δύο εὐθύμως καὶ πάντα μὲ καλὴν ὄρεξιν. Μετὰ τὸν τυρὸν, τὸν ὅποιον εἶχα γιὰ ἴπωρικο, ἀντήλασαν ἕνα φίλημα, καὶ ὁ μικρὸς Ἰωάννης μετεβιβάζετο ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ἄλλου. Ὅλα αὐτὰ ἐγίνοντο ἐντὸς μιᾶς ὥρας, μεθ' ὃ Ἰερώνυμος ἀνεσκώμβανε τὰς χεῖρίδας του, ἐλάμβανεν ἐκ νέου τὸν πέλεκύν του καὶ ἔξανόρχιζεν ἡ δου-

μένα κατασκευάσματα τῆς παρισίνης βιομηχανίας, ρευστά ἢ στερεά, ἀλλ' ἰδίως τὰ πρῶτα. Φαντασθῆτε πλέον μετὰ τὴν φυλλοξήραν καὶ τοὺς βρεῖς φόρους καταναλώσεως, τί ἠδυνήθη τὸ Δημοτικὸν Χημεῖον ν' ἀνεύρη εἰς τὰ παρισινὰ κρασιά. Ἀφοῦ ἀνεάλυψεν ἀκόμη καὶ ἄτομα στρυχνίνης, ὀξειδίου πολύθδου, ἀρσενικοῦ! Συλλογὴ δηλαδὴ δηλητηριῶν. Αἱ ἀνακαλύψεις αὗται δὲν ἤρσαν διούλου εἰς τοὺς κυρίου οἰνοποιούς, οἵτινες συνελθόντες ἐν συλλαλητηρίῳ διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ «Γεννηθῆτω φῶς εἰς τὰ κρασιά» τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὴν οὐδὸν αὐτὴν τῆς στρυχνίνης καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ ὥθει τοὺς οἰνοποιούς μας ἢ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἴνων φόρου τὸ ὀλιγώτερον οἱ οἰνοποιοὶ μας θ' ἀναμίσξουν τρικουπικὸν ἄξυ, ὅπερ ὁ κ. Χρηστομάνος πιστεύομεν ὅτι θὰ εὖρη καὶ στρυχνίνης δηλητηριωδέστερον.

Ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἐν τῷ ψηφίζεσθαι μίᾳ σπουδαίᾳ μεταρρυθμίσει τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἣτις πρέπει νὰ εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὸν ἰδικὸν μας. Καταργεῖται, προκειμένου περὶ χρεῶν, ἡ τῶς ἐπικρατοῦσα ἐξαιρέσις ὅτι οἱ βαρυνόμενοι ἀπὸ χρέη εἰς τὸ παίξιμο τοῦ Χρηματιστηρίου δὲν καταδιώκονται ποινικῶς. Διὰ ταύτης τῆς καταργήσεως δυνάμεθα νὰ ἐλιπίζωμεν μικρὰν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρηματιστικοῦ κόσμου. Ὅλιγοὶ κατεργάρηδες θὰ φοβῶνται τοῦ Τριγγέτα καὶ θ' ἀποσύρῶνται ἢ δὲν θὰ ἦνε τόσον ριψοκίνδυνοι!

Ποίαν ὀργὴν δὲν δύναται νὰ αἰσθανθῆ κύνεις κατὰ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν μας, ὅταν δὲν ἔχωμεν ἰδικὴν μας

βιομηχανίαν, βλέπων εἰς τὰς ἀγγελίας τῶν μεγάλων παρισινῶν καταστημάτων τιμὰς ὡς τὰς ἐξῆς :

Ἐνδυμασίαι δι' ἐπισκέψεις ἀπὸ λεπτὴν μαύρην τσόχαν, ρεδιγκότα, πανταλόνι, γελέκι : φρ. 28, φρ. 40, φρ. 68, φρ. 82, φρ. 100.

Μὲ ἓνα εἰκοσιεκτάρι νὰ εἶσαι παρουσιάσιμος εἰς τῆς κυρίας Τσιγγροῦ, δὲν εἶνε τρέλλα διὰ τὰς Ἀθήνας ;

Ἀκούσατε τιμὰς κοστούμιου τῆς φαντασίας, ἦτοι σακκάκι, ζιλέ, πανταλόνι :

22 φρ., 28 φρ., 35 φρ., 45 φρ., 55, 75.

Μὲ 22 φρ. πλήρες κοστούμι νὰ κάμνης φιγοῦρα εἰς τὸν περίπατον. Δὲν εἶνε πλέον κατὰ γράμμα καὶ κατὰ πνεῦμα τιμὴ, ψυχὴ μου 'ς τὰ Πατήσια ;

Θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ τιμὰς παρτεσοῦ ; 15 μόνον φρ. ἂν ἀγαπᾶτε.

Καὶ τώρα ἀντικρούσατε ἂν θέλετε ὅτι πρέπει νὰ μεταναστεύσωμεν ὅλοι εἰς Παρισίους διὰ νὰ μποροῦμεν ν' ἀγοράζουμε φθηνά.

Ρακοςυλλέκτης.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Κεφαλληνία, 14 Μαρτίου.

Ἐντιμὲ Κύριε Συντάκτη,

Εἰς τὸ τῆς 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. φύλλον τοῦ *Μη Χάνεσαι*, ἐν ἄρθρῳ περὶ Ἀλεξάνδρου Κουμουνοῦρου, προκειμένου λόγου περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ 1864, λέγεται ὅτι ἀπὸ τότε τὴν πολιτικὴν διευθύνων Σπόννεκ συν-

λειά. Ἡ Λουίζα μάζευε ξερὰ ξύλα εἰς ἓνα μεγάλο δέμα καὶ ὁ ξυλοκόπος τὰ μετέφερε τὸ βράδυ σ' τὸ σπῆτι. Ἄλλοτε μάζευε μερικὰ φρύγανα, τὰ ὅποια μετέφερε μόνη, ἀλλὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην δὲν ἠδύνατο ἀκολουθῆσαι νὰ κάμη, διότι ὁ μικρὸς Ἰωάννης ἤρξατο ἤδη νὰ τρέχη σὰ λαγωνικὸ καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν τὸν ἄφινε πλέον μόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ πλαγιασμένον ἐπὶ τῆς ἀχυρίνης κοιτίδος του. Ἠδύνατο νὰ τὸν ἐμπιστευθῆ εἰς κνήμιαν γειτόνισσαν, ἣτις βεβαίως δὲν θὰ ἠρνεῖτο νὰ τὸ φυλάξῃ, ἀλλὰ προστίμησε νὰ τὸν πάρῃ μαζί της εἰς τὸ δάσος, καὶ εὐχαριστοῦσε καὶ τὸν Ἰερώνυμον. Ὁ ξυλοκόπος τοῦ ἔκαμεν ἓνα εἶδος καλῆθου, ὃν ἐφραζεν ὡς κόφαν ἐπὶ τῶν νώτων, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ του ἐκάθιζε τὸν μικρὸν Ἰωάννην ἐπὶ προσκεφαλαίου ἐκ φύλλων πτερίδων καὶ οὕτως ἐταξείδευε μὲ τὸ παιδίον ἐπὶ τῶν νώτων, ἔχουσα τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας ἐλευθέρως ἵνα μεταφέρῃ τὰς χύτρας καὶ τὰ φαγητά. Τὸ μικροῦτσικο καθήμενον μὲ τὰς κνήμας ἐκκρεμεῖς δυνάμενον νὰ στηρίξῃ τὰ νῶτα του, νὰ παίξῃ μὲ τὰς χεῖρας ἢ νὰ περιβάλλῃ μὲ τοὺς βραχίονας τὸν λαιμὸν τῆς μητρὸς του, εὐρίσκετο τόσον καλῶς καὶ ἀπέτος ἐν τῷ κακάθῳ του ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς κοιτίδος του. Πρὶν ἀρχίσῃ νὰ συναθροίσῃ ξερὰ ξύλα, ἡ Λουίζα κατασκευάζει ἐν ἐπὶ τῆς ρίζης δένδρου κοιτίδα ἐκ χόρτου ἢ φύλλων, ἐφ' ἧς κατέκλινε τὸ μοροῦτσικο, εἰς τὸ ὅποιον ἔλεγεν :

— Κάθησ' ἐκεῖ, μὴ κουνηθῆς, φρόνιμα κάθησε, κοιμήσου. Τὸ παιδίον ἐμμένει ἥσυχον ἐπὶ στιγμὴν, κλεισὸν τοῦ ; ὁ-

φθαλμούς καὶ προσποιούμενον ὅτι ἐκοιμᾶτο, ἀλλ' ἅμα καταλάμβανε πῶς ἡ μήτηρ του ἀπεμακρύνθη, τὸ διαβολεμένο παρατηροῦσε γύρω του, σήκωνε τὸ κεφάλι του, γελοῦσε, ἐστρυφογύριζε εἰς τὴν κοιτίδα του, σηκωνότανε αἰφνης καὶ ἀρχίζε νὰ χοροπηδᾷ, νὰ τρέχῃ, σπλλέγον ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ κανὲν ἄνθος, χαλίγια, δρυοβαλάνους ἢ μῆλα.

Ἡ Λουίζα, ἣτις ἐφοβεῖτο μὴ χαθῆ ἐντὸς τοῦ δάσου, ἔτρεχε κατόπιν του, τὸ ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ δένδρον καὶ τὸ ἀπεκοίμιζεν ἐκ νέου ἐπιπλήττουσα, τοῦθ' ὕπερ δὲν ἐμπόδιζε τὸ μικρὸ νὰ ξανακάμῃ πάλι τὰ ἴδια.

— Ἄφησέ το, ἔλεγεν ὁ ξυλοτόμος, ὅταν ἐβλέπε τὴν Λουίζαν νὰ θυμῶνῃ, ἀφησέ το νὰ παίξῃ, ξαιμουδιάζει λιγάκι καὶ δυναμόνει.

Ἡμέραν τινὰ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρτίου ὁ μικρὸς Ἰωάννης, ὅστις ἦτο τότε δεκαοκτὼ μηνῶν, κατῴρθωσε νὰ ἀποφύγῃ τὴν δραστηρίαν ἐπιτήρησιν τῆς μητρὸς του καὶ ν' ἀπομακρυνθῆ πολὺ κνηγῶν μίξιν χρυσαλλίδα.

— Ἄχ Θεὲ μου, ποῦ πῆγε, δὲν τὸ βλέπω, ποῦ εἶνε; ἀνέκραξεν ἡ Λουίζα ἀνήσυχος. Ὁχ! τὸ κακόπαιδο, ἔτσι θὰ μὲ βασανίσῃ πάντα ;

Διηύθυνε πανταχοῦ τὸ βλέμμα της, ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν ὑπῆρχεν.

(Ἀκολουθεῖ)